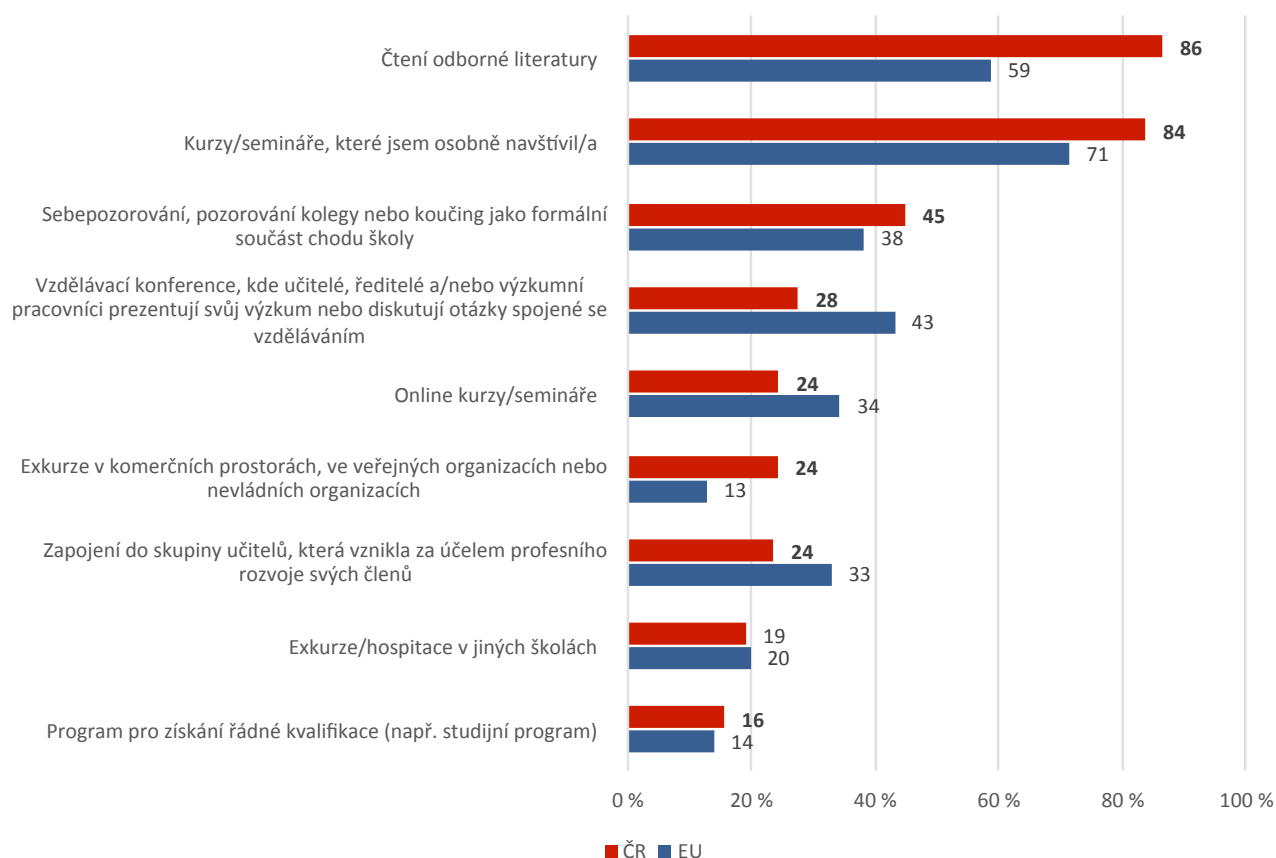

Graf 4.1 Podíl učitelů, kteří se během posledních 12 měsíců zúčastnili vybraných aktivit profesního rozvoje

Pozn.: Statisticky významné rozdíly mezi ČR a EU jsou zvýrazněny tučně.

Zatímco prezenční kurzy či semináře byly navštěvovány ve stejné míře učiteli základních škol a učiteli víceletých gymnázií, účast na online kurzech byla ve vyšší míře zjištěna na víceletých gymnáziích (v posledním roce se zúčastnilo 38 % učitelů, ZŠ 21 %). Rovněž účast na exkurzích v komerčních apod. prostorách byla zaznamenána ve vyšší míře na víceletých gymnáziích (30 %, ZŠ 23 %). Naopak učitelé základních škol byli statisticky významně častěji zapojeni do sebepozorování, pozorování kolegy nebo koučingu (46 %, VG 39 %).

Z hlediska délky praxe byla zjištěna četnější účast zkušenějších učitelů (tj. s praxí nad 5 let) na prezenčních kurzech či seminářích, na vzdělávacích konferencích, kde učitelé, ředitelé a/nebo výzkumní pracovníci prezentují svůj výzkum, na exkurzích v komerčních prostorách, ve veřejných organizacích nebo nevládních organizacích, dále převažuje zapojení do skupiny učitelů, která vznikla za účelem profesního rozvoje svých členů, a čtení odborné literatury. Rozdíl mezi začínajícími a zkušenějšími učiteli se v případě těchto aktivit pohybuje mezi 4 a 7 procentními body.

Mezi jednotlivými zeměmi existují značné rozdíly ve využívání jednotlivých forem profesního rozvoje. V zemích TALIS existuje téměř univerzální převaha prezenčních kurzů a seminářů nad jejich online formou. Jedinou výjimku představují Korea a Šanghaj, kde je online forma vzdělávání učitelů četnější. V těchto zemích, spolu s Vietnamem a Singapurem, byla dále zjištěna nejvyšší míra zapojení do skupiny učitelů (network of teachers), která vznikla za účelem profesního rozvoje svých členů. Z evropských zemí se tyto sítě učitelů vyskytují v nejvyšší míře v Estonsku, Litvě a Chorvatsku. Co se týká získávání zkušeností a poznatků při hospitacích na jiných školách, setkáme se s nimi nejčastěji